

Emilia Ivancu, **Rugăciune**

Tăcerea mea este, prin absența cuvântului,
rugăciunea supremă a ființei către Tine.
Și tăcerea mea
se rosteste în Liniștea adusă de cântecul cel lin,
din spațiul nevăzut.
Cântecul umple golul din mine și transformă
liniștea în plin.
Liniștea din mine acoperă
larma din afară,
iar Tu mă iei în mâini
și lumea dispare
în a șaptea zi.
Liniștea din mine devine Cuvântul Tău
de care Liniștea se leagă prin
Cântec.
Liniștea mea
devine eu și eu devin Cuvântul Tău
întrupat în rostirea
plină.

<http://www.poezie.ro/index.php/poetry/1832496/Rugaciune>